

se, jota papit käyttävät uskottakseen niille ihmisille, jotka heitä kuuntelevat, että kaikki on niinkuin ollakin pitäisi, ettei ole mitään valittamista; mutta me itse tietoiset työlläiset emme usko sellaista löpötyksiä, ja meille kuuluu lausua: taisteluun jokikin mies ja nainen siksi kunnes olemme voittaneet, niin sitten vasta on meillä todellinen ilon ja rauhan juhla.

Ompeluseuran naisilla on suuret ohjelma-illamat 15 p. tammikuuta. Siellä tulee olemaan runsaasti arvokasta ohjelmaa, kuten näytöskappale, kuvaelma, laulua, runoja y. m., ja soittoa huolehti s. s. o. soittoakunna. Lopuksi on tanssia tanssihaluisille. Toivon että kaikki tulevat silloin s. s. o. haalille ja tuovat tuttavansakin katsomaan mitä me naiset olemme saaneet aikaan.

Se koira ärähtää, johon kalikka satuu. Niinpä nytkin, Jotkut osaston johtamiehet ovat olleet pahoillaan siitä, kun viime kirjessään sanoin, että he ostavat enemmän viinaa rahoillaan kuin uhraavat osaston hyväksi. Mutta se on kumminkin totta ja se on nähty joulunpyhästäkin, että viinaa oli ostettu ja juotu joka mies, muutamia lukuun ottamatta, oli humalassa, ja te paheksuotte jos siitä jotakin puhuu. Ei pojat se ei ole ensinkään kaunista, heittäkää jo hitteen sellainen peli, ja tehkää päätös etette maista viinaa tippakaan niin silloin olette viinaa poikaa.

Toverillisesti

Mary Hill,
kirjeenvaihtaja.

SEATTLE, WASH.

Toiminta täällä osastossamme on ollut vuolema koko syyskauden erittäin kirkasta. Ikävä vaan, ettei osastomme ole valinnut Toverittarelle sellaista kirjeenvaihtajaa, jolla on mahdollisuus olla toiminnassa mukana ja seurata toimiamme, joista kertollisi osatovereille lehtemme avulla.

Tämän kirjoittajalle se on aivan voittamaton mahdollisuus.

En edes voinut olla mukana Uuden vuoden aattona käsityöseuramme myyjäis-arpajaisissamme, mutta ne, jotka olivat, kertovat, että tulot olivat loppupuolelle kaksisataa dollaria. Tulos oli siis toiveidemme mukainen huolimatta siitä, että suuri osa liikkeemme kannattajista, vallankumouksellisia punaisia, huom! punaisia ei "punaisia" poikia oli jo lähtenyt töihin metsäkämpille, oli yleisöäkin ollut kolmisen sataa, joten uhraus ei sikenkään tullut kovin raskaaksi yksilöille. Se on joukkotoiminnan tulos! Eteenpäin heti alusta vuoden!

Kieitotaki siis astui voimaan vihdoin. Emme siitä voi paljoa toivoa parannusta luokkamme asemaan. Mutta toivottavasti kuitenkin tämäkin uudistus edes hiukan kuivaa sitä kyynelevirran vuotoa, johon tuhannet äidit, lapset ja ..... miehet ovat osansa antaneet.

Kurjemmaksi tuo laki ei kuitenkaan luokkamme asemaa tee, valkka osa työlläisillekin niin väittää.

— iina.

Viinirypäleen musta terttu

(Jatk.)

Ja siinä papereitaan selailten kirkastuivat tuon jo harmahtuneen kenraalin kasvot. Magda ihaili aina isänsä ryhtiä, ihaili hänen uljaita kasvopuureitään, mutta vaikka hän kuinka monasti oli tuominut itseänsä siitä, ettei voinut rakastaa isänsä silmiä, kuten hänen olisi pitänyt, niin sitenkin taas undestaan hän oli näkevinään niissä jotain iljettävää, jotain kammottavaa.

Kenraali löi lujasti kämmenellään isoa paperitukkoa, riemu ja tyytyväisyys kuvastuivat hänen otsallaan.

"Tämä on sinulle, kaunis Magdaseni", virkkoi hän ja ojensi Magdalle yhden pankkiosoitukseen. "Saat olla vaikka kuinka tuhlavaa, niin sittenkin sulle riittää rahaa, siinä sinunnes palaan sodasta. Eikä se pitkiä aikoja ota, kun olemme lyöneet vihollisemme maahan. He ovat huterosti harjoitettuja, näillää kiduttajia sotilaita ja mitä tulee komennusväkeen, upseereihin, niin he eivät laukaan voi meille vertoja vetää. Meidän uudet ampumakoneistot me yhdessä silmäaurapäiväksessämme repivät riekaleiksi heikäläisten rintamat ja sinä niitä kunniaa ja mainetta isäsi kautta! Isäsi palaa urhoikkana sankarina, josta

historia kertoo suuria. Ja entäs sitten tämä rikkaus, se kohoaa moniverroin ja monikerroin. Sinusta tulee rikas perillinen..."

Magdan hienon ruumiin läpi kulki kylmän värähtelyn alkoivat hermostuneesti värähdellä. Hän olisi tahtonut sanoa jotain, mutta ei voinut, ei uskaltanut. Hän tiesi että isänsä oli hirveän julma suuttuessaan. Hän oli monasti nähnyt kuinka palvelusväkeen kuuluvat saivat isältä ankaria korvapuusteja, tiesi että erästä heistä oli kiduttanut vedellä ja leivällä hevostallissa kokonaista kaksi viikkoa, kunnes suostui isäntänsä vaatimuksiin. Mikä oli tuo vaatimus, sitä ei Magda saanut koskaan tietää, vaan tiesi sen, että mies sai silloin tällöin sieviä summia tahaa, kunnes eräänä päivänä hän äkkiä kuoli. Rahaosotuslippu värjysi hänen kädessään, kun hän ojensi sen arasti isälle takaisin ja vaipui tuolille itkien. Kenraali puri huultaan, raapi niskaansa ja käveli edestakaisin lattialla tuimalla kiireellä.

"Tiedätkö sinä jotain...? tuota mitä sinä tiedät... kuka...?" ja hän keskeytti säikähtäen omia sanojaan.

Magda tointui mielenliikutuksesta. Nuo itsän sanat kuuluivat niin kummallisilta, että hän ryhtyi niitä itse ratkaisemaan, vaan isän raivostunut käytös esti hänet siitä.

"Se on tuo kirottu akka, joka on valheillaan pannut pääsi pyörälle, mutta minä leikkaan hänet kielen, ellei hän voi sitä muuten hillitä. Hän on muutenkin jo pitemmän aikaa pitänyt sinua arkana, pelvon alaisena. Minulla on mainio keino päästä hänestä irti... Me emme tarvitse tuollaisia kyytträisiä olentoja. He ovatkin rumentamassa tätä maailmaa..."

Magdalla pöyristytti. Hän muisti nyt miten oli kiusannut Marfalta selityksiä ympärillään tapahtuviin salaperäisyyksiin ja että Marfa koetti kiiruhtaa noudattaen "Hänen" kutsua etteivät he löisi häntä. Varmana otti hän askelita isänsä kohti, jota hän tunsi vihaavansa ja halveksivansa enemmän kuin kukaan ihminen voi vihollistaan vihata, mutta jos hän nyt kertoisi havaintonsa isälle, maksaisi hän karan rangaistuksen Marfalle ja isänsä uhkauksista päättäen ehkä hengenkin.

"Isä", sanoi tuo ihana lapsi. "Miksi vihastuitte? Minä en ymmärrä lainkaan mistä puhutte. Työnsin pois tuon pankkiosoituksen luotani siitä syystä, että pidän loukkauksena sen, kun isä erotessaan ainoasta lapsestaan puhuu vaan rahasta. Luuleeko isä, että Magdasi ei kaipaa mitään muuta kuin rahaa? Oi sitähan olen aina sulta saanut, saanut liiankin paljon, mutta sittenkin minä kaipaan jotain —"

"Hm!" hymähti isä nipistellen harmaata partaansa, "sinä olet samanlainen kuin äitisi. Hän myöskin..."

"Äitini, rakas äitini!..." huudahti Magda. Hän kuuli isänsä mainitsevan äidistä vasta ensi kerran, vaikka hän oli nyt jo kudentoista vuotias. Hän heittäytyi isänsä syliin kuin eksynyt kulkija, joka kaipaa kotinsa lämmintä vuodetta ja heittäytyy kovalle maadelle väsyneenä. Isä puristi lastansa rintaansa vasten, siirteli hänen pehmoista tummaa tukkaansa ja kuiski hellää sanoja, jotka kaikuivat Magdan korvissa kylminä ja kolkkoina. Huh! isän syleily oli kuin myrskyävän lämpeneen kylmän kosketus ja hän väistomaaisesti sysäsi hänet luotaan. Heidän katseensa kohtasivat ja Magdan päätä huimasi. Hämarästi näki hän edessään kaksi kultaista olkapolettia ja niiden välissä harmann pään, jossa paloi

S. s. osastot ja ompeluseurat huom.

TÄNÄ VUONNA ILMESTYY ENTISTÄ SISÄLTÖRIKKAAMPANA JA KYLLIKSI AIKASEEN EHTIÄKSEEN AJOISSA KAIKKIALLE

Toverittaren Naistenpäivä-numero

SE ILMESTYY PAINOSTA JO HELMIK. 8 P:NA, JOTEN OLISI KIIRUHDETTAVA HETI TILAAMAAN

että tietäisimme kuinka monen tuhannen suuruisen painoksen siitä voimme ottaa että sitä olisi riittämään saakka jokaiselle lähettää. Toverittaren naisten päivän numero ilmestyy helmikuun 8 päivänä, kuusitoista-sivuisena, kuvitettuna ja sisällöltään arvokkaana ja monipuolisena. Paitai seisovia osastoja, joita Toverittareissa on lasten osasto, nuorten-osasto ja kodin-osasto, tulee siihen kirjoituksia monelta eri alalta.

Toverittaren naisten päivän numero sai yleisen tunnustuksen viime vuonna sisältörikkaudesta. Tänä vuonna se tulee olemaan viimevuotista parempi.

HINTA TUKUTTAIN TILATEN ON AINOASTAAN \$2.00 SATA KAPPALETTA.

TEHKÄÄ TILAUKSENNE VIIVYTTELEMATTÄ.

Toverittaren konttori, Box 90 Astoria, Ore.

Allekirjoittanut tilaa ..... kappaletta Toverittaren naisten päivän numeroa.

Nimi .....

Osote .....

kaksi tulista silmää, joiden sisällä oli jotain hirveän salaperäistä ja julmaa.

"Sinä puhut erotessasi lapsesta, vaan rahasta, vaan sotilasvoitostasi, mutta ajattele mitä on tämä voitto...? Sinä ylpeilet siitä, jos surmaat paljon vastapuolteen sotilaita. Se on murhaa isä... Mitä voin minä sille, jos isänä ja tyttärenä meissä virtaakin erilainen veri, jos tuntemme ovatkin niin erillaiset ja aatoksessa harhailevatkin eri maailmoissa."

"Jo riittää, jo riittää, huusi raivostunut kenraali. Juuri tuota minä hetken vielä kerran tulevan. Sinä olet äitisi perikuvaa. Ihana ja kaunis, mutta itse saatana astuu teissä. Ulos!"

Ja Magda ei voinut kestää tuota tulista katsetta, joka leimusi hänen edessään. Hän aikoi juuri poistua loukatuin mielin ja raskain sydämin, kun näki ikkunan läpi Marfan tulevan tuolla portilla ja päätti kahdestakin syystä olla näkemässä Marfan ja isänsä kohtausta. Olihan hänen ja isän välillä rikki revitty se suurella huolellisuudella pystyssä pysytetty lapsen ja isän suhde.

(Jatk.)

HEILLÄ EI OLLUT AIKAA TEHDÄ ROMAANIN AIHETTA.

(Jatkoa toiselta sivulta.)

Sakari istui kiikkutuolissa selailen ennen mainittua romaania, lukien sitä kohtia ja selitellen niissä ilmeneviä laksanauskasiteita eri sukupuolien nähdän.

Martta istui lähellä noisella tuolilla ja ihmostui myöskin näyttelemlään Sakarille erältä kohtia, jotka ensimmäin olivat hänen mielitään kiinnittäneet. Täten he lopulta selailivat, ja lukivat yhtä aikaa samaa kirjaa. Sakari nimittäin ei ollut hoksannut. Antaa kirjata Martalle kun tämä rupesi mietelämään kikkaa näyttämään ja Martallekin oli unhottanut sitä pyytää. Sen sijaan oli Martta noussut tuoliltaan ja kumartanut Sakarin tuolin takaa katsomaan kirjaa yhtiänsä. Tällöin tunsi Sakari Martan lämpimän hengityksen kaulallaan ja vaimon puolisella poskellaan, ja koko hänen olemuksensa, ruumiinsa ja sielunsa lävitse kävi suloinen värästys

Semmoinen jota ihmiset tuntevat ainoastaan silloin kun ne alkavat rakastumaan.

Mutta Sakari ei tehnyt eikä sanonut mitään semmoista, jota ihmiset tapaavat tehdä ja sanoa silloinkun rakastumaan alkavat, vaan pysytteli edelleen mahdollisimman kylmänäköisenä. Ei sillä, etteikö hänellä olisi halua ollut tehdä jotain sellaista, mutta hän ei uskaltanut. Hän pelkäsi ehkä sittenkin loukkaavansa Marttaa, pelkäsi muuttavansa tuon hymyilevän päivänpalsteen ukkosen ilmaksi itseään kohtaan. Järkevä ajatteleva mies nimittäin ei mene o-soittamaan rakkauden osoituksia naiselle, ennenkun naisen puolelta on annettu kyllin selvästi ymmärtää, että ne ovat tervetulleita. Naisella on tässä se hyvä puoli, ettei hänen koskaan tarvitse pelätä miehen loukkaantuvan pikku hyväilyistä. Miksemme siis antaisi naisten aloittaa, ajatteli Sakari.

Mutta tätä vakuuttua ei Sakari saanut. Puhelu liikkui yhä edelleenkin romaniin alalla. Sakari sanoi, että työväen kustannusyhtiöitten pitäisi ruveta kustantamaan enämpi ja parempia työväen romaania agitatsionitarkoituksessa, syystä, että ne tulisi paremmin luettua, kun suoraan naiset agitatsionikirjat ja tietokirjat, ja vaikuttaisivat voimakkaammin välipitämättömpäänkin lukijaan.

Martta väitti kustannusyhtiöitten hänen luullakseen liiankin hyvin ymmärtäneen tämän tarpeen, koska ne ovat sillä alalla kustantaneet jo paljon semmoistakin, jota ei olisi kannattanut kustantaa. Syy siihen, että työväen romaaneja ei enämpi ole, on se, ettei työväellä ole kykeneviä kaunokirjailijoita, eikä herraskirjailijain viitit tehdä valintoja työväen elämästä, eikä niitten kannata siitä kirjoittaa, sillä työväen kustannusyhtiöt eivät voi maksaa niin suuria palkkoita kuin porvarilliset.

"Sinä se nyt taas pikistää esilin sittenkin se yksilöllinen ajattelutapa, tahi se että te olette ensiksi rakastuneet ylioppilaseen vanhassamaassa", sanoi Sakari kaksimielisesti hymyillen. "Meidän pitäisi siis taaskin varrotta jotakin meistä jostakin lähältä lojuaan meille työläisille kaunokirjailisuuden. Ei tämä meinkii ole oikeen materiaalittisen historian käsityksen mukainen. Kyllä meidän täytyy tässäkin nämä materiaalistiset syyt löytää. Tarve synnyttää keksinnöt, ja markkinat synnyttävät teollisuuden sanotaan. Tämän mukaan olisi syy sinä, ettei meillä vielä olisi työväen kaunokirjailisuuden tarvetta, eikä sille markkinoita."

Mutta tässäpä juuri teidän materiaalistinen ei pidäkään paikkaansa, koska sillä alalla kuten äsken mainitsin on voitu jo kustantaa ja myydä varsin ala-arvoistakin tavaraa, niin se osoittaa, että kysyntä on suurempi